

Súd: Okresný súd Vranov nad Topľou
Spisová značka: 12T/178/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8816010667
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 04. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrea Havírová
ECLI: ECLI:SK:OSVT:2018:8816010667.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Vranov nad Topľou, samosudkyňou JUDr. Andreou Havírovou, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 25. apríla 2018, vo Vranove nad Topľou, takto

r o z h o d o l :

Obžalovaní:

1./ T. B., nar. XX.XX.XXXX vo L. V. B., trvale bytom XXX XX
Banské č. XXX, okres Vranov nad Topľou, nezamestnaná,

2./ H. B., nar. XX.XX.XXXX vo L. V. B., trvale bytom XXX XX P.
č. XXX, okres Vranov nad Topľou, čiastočný invalidný dôchodca,

u z n á v a j ú s a z a v i n n ý c h , ž e

v období od 02.09.2015 až do 30.06.2016, v obci P., okres Vranov nad Topľou, ako zákonní rodičia maloletého L. B., nar. XX.XX.XXXX, ktorým zo Zákona o rodine vyplýva povinnosť starať sa sústavne a dôsledne o všestranný vývoj a rozvoj svojho dieťaťa, úmyselne nezabezpečili riadnu dochádzku svojho syna L. B. do Základnej školy Q. Vranov nad Topľou tým, že nedostatočne vplývali na svojho syna, aby si riadne plnil školskú dochádzku a so školou riadne nespolupracovali, čím spôsobili, že ich maloletý syn L. B. vymeškal 210 neospravedlnených vyučovacích hodín,

t e d a

vydali úmyselne osobu mladšiu ako osemnásť rokov nebezpečenstvu spustnutia tým, že jej umožnili viesť záhaľčivý život a spáchali čin závažnejším spôsobom konania - po dlhší čas,

t ý m s p á c h a l i

prečin ohrozovania mravnej výchovy mládeže podľa § 211 ods. 1 písm. b), ods. 3 písm. a) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b) Trestného zákona.

Z a t o s a o d s u d z u j ú :

Obžalovaná T. B.

Podľa § 211 ods. 3 Trestného zákona, v spojení s § 54 Trestného zákona a za použitia § 38 ods. 2 Trestného zákona, pri zistení rovnováhy poľahčujúcich okolností podľa § 36 písm. l) Trestného zákona

a priťažujúcich okolností podľa § 37 písm. m) Trestného zákona, na trest povinnej práce v trvaní 260 (dvestošesťdesiat) hodín.

Podľa § 55 ods. 1 Trestného zákona je obžalovaná povinná vykonať trest povinnej práce najneskôr do 1 (jedného) roka od nariadenia výkonu tohto trestu.

Obžalovaný H. B.

Podľa § 211 ods. 3 Trestného zákona, za použitia § 38 ods. 2 Trestného zákona, pri zistení rovnováhy pohľadujúcich okolností podľa § 36 písm. l) Trestného zákona a priťažujúcich okolností podľa § 37 písm. m) Trestného zákona, v nadväznosti na § 56 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona, na peňažný trest vo výške 300,00 (tristo) EUR, ktorý v zmysle § 56 ods. 3 Trestného zákona je povinný zaplatiť v mesačných splátkach po 25,00 EUR v lehote do 1 (jedného) roka od nadobudnutia právoplatnosti odsudzujúceho rozsudku.

Podľa § 57 ods. 3 Trestného zákona ukladá náhradný trest odňatia slobody v trvaní 6 (šiestich) mesiacov.

o d ô v o d n e n i e :

Súd na hlavnom pojednávaní umožnil obžalovaným urobiť vyhlásenie podľa ustanovenia § 257 ods. 1 Trestného poriadku. Obžalovaní T. B. a H. B. vyhlásili, že sú vinní zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe. Vzhľadom na to, že obaja obžalovaní odpovedali na všetky otázky obsiahnuté v ustanovení § 333 ods. 3 písm. c/, d/, f/, g/, h/ Trestného poriadku, položené im v súlade s ustanovením § 257 ods. 5 Trestného poriadku kladne, po zistení stanoviska prokurátora súd vyhlásenie obžalovaných podľa § 257 ods. 7, ods. 8 Trestného poriadku, keďže boli splnené všetky zákonom stanovené podmienky, prijal a vyhlásil, že dokazovanie v rozsahu priznania skutku obžalovanými sa nevykoná s tým, že sa vykonajú len dôkazy súvisiace s výrokom o treste.

Na tomto podklade súd rozhodol, že obžalovaní T. B. a H. B. sú vinní zo skutku uvedeného v obžalobnom návrhu tým, že v priebehu školského roku 2015/2016, konkrétne od 02.09.2015 do 30.06.2016, ako rodičia mal. L. B., nar. XX.XX.XXXX, ktorým zo Zákona o rodine vyplýva povinnosť starať sa sústavne a dôsledne o všestranný rozvoj a vývoj svojho dieťaťa, úmyselne nezabezpečili jeho riadnu dochádzku do školy, čo viedlo k tomu, že tento mal. L. B. vymeškal v uvedenom školskom roku spolu 210 neospravedlnených vyučovacích hodín a to aj napriek predchádzajúcim upozorneniam a výzvam školy, zasielaným obojmu rodičom, teda obžalovaným.

Obaja obžalovaní teda vyššie uvedeným konaním po objektívnej stránke naplnili skutkovú podstatu prečinu ohrozovania mravnej výchovy mládeže podľa § 211 ods. 1 písm. b) ako aj ods. 3 písm. a) Trestného zákona v spojení s § 138 písm. b) Trestného zákona, keďže posudzovaného skutku sa dopúšťali po dlhší čas.

Subjektívna stránka konania oboch obžalovaných bola daná úmyselnou formou a to minimálne vo forme nepriameho úmyslu v zmysle § 15 písm. b) Trestného zákona, pretože obaja obžalovaní vedeli, že svojím konaním môžu spôsobiť porušenie alebo ohrozenie záujmu chráneného Trestným zákonom tým, že umožnili svojmu maloletému synovi viesť záhaľčivý život, čiže vyhýbať sa povinnej školskej dochádzke a pre prípad, že takéto ohrozenie spôsobia, boli s tým uzrozmenejší.

Na hlavnom pojednávaní súd vykonal dokazovanie výsluchom oboch obžalovaných k výroku o treste, oboznámením početných listinných dôkazov, ako aj pripojených spisov tunajšieho súdu sp. zn. 13T/27/2016, 13Pr/142/2017 a 1T/19/2017.

Obaja obžalovaní v podstate zhodne na hlavnom pojednávaní vypovedali, že mal. L. B. ukončil povinnú školskú dochádzku v školskom roku 2015/2016. Vyjadrili sa tiež, že okrem tohto syna majú ešte ďalšie maloleté deti a to konkrétne R. B. vo veku 11 rokov, E. B. vo veku 12 rokov a D. R. B., ktorá dosiahne vek 15 rokov, ktoré navštevujú Základnú školu v Č.. Do ich starostlivosti boli pritom dočasne zverené na základe uznesenia Okresného súdu Vranov nad Topľou č. k. 8P/48/2018-6, zo dňa 06.03.2018,

vykonateľného toho istého dňa, aj deti brata obžalovaného H. B. a to mal. R. B. vo veku 14 rokov, mal. Q. B. vo veku 12 rokov a mal. S. B. vo veku 17 rokov, ktorý v júni roku 2018 dosiahne vek 18 rokov. Uviedli ďalej, že všetky tieto ich vlastné maloleté deti, ako aj maloleté deti zverené im dočasne do náhradnej osobnej starostlivosti, sa ešte naďalej podrobujú povinnej školskej dochádzke, pričom ich syn L. B. je v súčasnosti nezamestnaný. Vo vzťahu k neplneniu si povinnej školskej dochádzky ich maloletým synom L. B., sa obaja obžalovaní zhodne vyjadrili, že ráno svojho syna do školy posielali, ale tento sa vrátil domov v popoludňajších hodinách tak, ak keby bol v škole. Obžalovaná B. potvrdila správu zo Základnej školy vo Vranove nad Topľou, že dvakrát navštívila toto školské zariadenie, pričom mala vedomosť o tom, že ich maloletý syn L. sa nepripravuje na vyučovanie a z tohto dôvodu sa teda ani neinformovala na jeho študijné výsledky. Obžalovaný H. B. zas tvrdil, že sa nezaujímal o študijné výsledky svojho syna priamo v škole z dôvodu svojho zamestnania a z dôvodu, že ešte aj chodil do lesa na drevo. Obžalovaná B.Á. sa nevyjadrila k tej okolnosti, že žalovaného skutku sa mala dopustiť počas plynutia skúšobnej doby podmieneného odsúdenia. Obžalovaný B. zas uviedol, že trest povinnej práce v trvaní 300 hodín, uložený mu rozsudkom Okresného súdu Vranov nad Topľou, sp. zn. 1T/19/2017, zo dňa 08.08.2017, právoplatný dňa 15.08.2017, vykonal vo februári roku 2018 a že v tomto prípade bol odsúdený za krádež dreva spolu so svojimi synmi. Obaja obžalovaní zhodne uviedli, že obžalovaná B. pracuje v rámci verejnoprospešných práv a obžalovaný B. poberá dávky v hmotnej núdzi, spolu ešte s rodinnými prídavkami v sume 70,00 EUR, teda celkovo poberajú štátne sociálne dávky vo výške 280,00 EUR. Totožne obaja tiež vypovedali, že o ich vlastné maloleté deti, ako aj o maloleté deti zverené im do dočasnej osobnej starostlivosti, by sa nemohla postarať žiadna iná im blízka osoba a tieto ich maloleté deti by ťažko znášali ich umiestnenie do výkonu trestu odňatia slobody. Obaja obžalovaní zhodne takisto uviedli, že nie sú invalidní, že netrpia žiadnymi závažnými zdravotnými problémami a súhlasia s uložením trestu povinnej práce. Vyjadrili sa tiež, že ich vlastné maloleté deti R., E. a D. R. B. ich v domácnosti rešpektujú.

Zástupkyňa poškodeného Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Vranov nad Topľou, R.. Q. si v prípravnom konaní nárok na náhradu škody neuplatnila.

V prípravnom konaní bola taktiež zabezpečená správa Sociálnej poisťovne, pobočky Vranov nad Topľou, podľa ktorej obžalovaný H. B. je poberateľom invalidného dôchodku od 01.09.2011 doposiaľ a od 22.08.2016 je výška tohto dôchodku v sume 92,50 EUR mesačne. Podľa správy Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Vranov nad Topľou, obžalovaný H. B. poberá dávku v hmotnej núdzi, spolu s ostatnými členmi svojej rodiny, pričom obžalovaná T. B.Á. ešte poberala prídavky na deti, ktoré jej však na mal. Q. B. a na mal. L. B. boli vyplácané prostredníctvom osobitného príjemcu, ktorým bola Obec P., z dôvodu záškoláctva týchto maloletých detí, pričom zároveň tento úrad predložil aj potvrdenia o výške týchto dávok.

Podľa správy Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Vranov nad Topľou na mal. L. B., sa tento v roku 2013 dopustil protiprávnej činnosti a bol vyšetrovaný orgánmi policajného zboru, pričom ho aj viedli v evidencii detí a mládeže s prejavmi porúch v správaní sa a to aj z dôvodu záškoláctva. Tento maloletý syn obžalovaných pritom v júni roku 2016 už ukončil povinnú školskú dochádzku, ale v menšej miere sa záškoláctva dopúšťal aj jeho brat, mal. Q. B., avšak po upozornení obžalovaných týmto úradom došlo k zlepšeniu školskej dochádzky oboch týchto ich maloletých synov.

Bola zabezpečená aj správa Obce P. na oboch obžalovaných, správa Základnej školy Q. XXX, Vranov nad Topľou, či Základnej školy P. na ostatné maloleté deti obžalovaných a to na mal. Q. B., mal. D. R. B., mal. E. B. a mal. R. B..

V konaní pred súdom boli oboznámené pripojené spisy tunajšieho súdu sp. zn. 13T/27/2016, 1T/19/2017 a sp. zn. 13Pr/142/2017.

Pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu prihliadal súd na všetky okolnosti spáchaného skutku, spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, pritažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, na osobu páchatel'ov, ich pomery a možnosť nápravy (§ 34 ods. 4 Trestného zákona).

Z miesta trvalého bydliska sú obaja obžalovaní hodnotení tak, že obžalovaná T. B. pracuje na malých obecných službách a že obom obžalovaným bolo pozastavené vyplácanie rodinných prídavkov. Obaja

obžalovaní sa pritom v obci správajú slušne a ich správanie nebolo prejednávané komisiou verejného poriadku.

Obžalovaný H. B. bol pritom, vychádzajúc z výpisu z ústrednej evidencie priestupkov, v minulosti už 17-krát priestupkovo postihnutý, predovšetkým za priestupky na úseku cestnej premávky, ale aj za krádež drevnej hmoty, či znečisťovanie verejného priestranstva a porušenie povinnosti chrániť občiansky preukaz pred jeho znehodnotením.

Z odpisu registra trestov, ako aj vychádzajúc z vyššie uvedených pripojených spisov tunajšieho súdu vyplýva, že tento obžalovaný bol už celkovo 3-krát súdne trestaný. Naposledy bol pritom tento obžalovaný odsúdený rozsudkom Okresného súdu Vranov nad Topľou č. k. 1T/19/2017-169, zo dňa 08.08.2017, za prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. d), ods. 3 písm. b) Trestného zákona a to drevnej hmoty spolu so svojimi dvoma maloletými synmi, mal. L. a mal. Q. B., pričom konkrétne tomuto obžalovanému bol uložený trest povinnej práce v trvaní 300 hodín. Obžalovaný tento trest povinnej práce vykonal dňa 06.02.2018 a z tohto dôvodu sa na toto súdne postihnutie vzťahuje fikcia neodsúdenia. Predtým bol, totožne ako jeho spoluobžalovaná, odsúdený trestným rozkazom toho istého súdu sp. zn. 13T/27/2016, zo dňa 29.02.2016, za neplnenie si povinnej školskej dochádzky mal. L., ako aj mal. Q. B. v školskom roku 2014/2015, za čo bol konkrétne tomuto obžalovanému uložený súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 5 mesiacov, výkon ktorého mu bol podmienienečne odložený na skúšobnú dobu v trvaní 18 mesiacov, ktorá mu začala plynúť dňa 17.04.2016 a uplynula mu dňa 14.06.2017, pričom súčasne bol zrušený výrok o treste v rozhodnutí Okresného súdu Vranov nad Topľou sp. zn. 12T/198/2015, zo dňa 14.12.2015.

Obžalovaná T. B. sa podľa výpisu z ústrednej evidencie priestupkov v minulosti nemala dopustiť žiadneho priestupku.

Táto obžalovaná, opierajúc sa zas o odpis z registra trestov, bola v minulosti jedenkrát súdne trestaná, spolu so spoluobžalovaným H. B., už vyššie uvedeným trestným rozkazom Okresného súdu Vranov nad Topľou sp. zn. 13T/27/2016, zo dňa 29.02.2016, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 16.04.2016, totožne za neplnenie si povinnej školskej dochádzky ich spoločných dvoch maloletých synov. Týmto trestným rozkazom bola obžalovaná postihnutá trestom odňatia slobody v trvaní 3 mesiacov, výkon ktorého jej bol podmienienečne odložený na skúšobnú dobu v trvaní 18 mesiacov, ktorá jej začala plynúť dňom nasledujúcim po dni nadobudnutia právoplatnosti tohto rozhodnutia a teda jej plynula od dňa 17.04.2016 do 17.10.2017.

Obom obžalovaným pritom poľahčovalo, že sa od počiatku trestného stíhania k spáchaniu skutku priznávali a jeho spáchanie úprimne oľutovali, čo bolo potrebné vyhodnotiť ako poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l) Trestného zákona. Keďže obaja obžalovaní boli už v minulosti súdne trestaní a obaja boli uznaní za vinných aj z totožného prečinu ako v predmetnej trestnej veci, teda z prečinu ohrozovania mravnej výchovy mládeže podľa § 211 Trestného zákona a to trestným rozkazom tohto súdu sp. zn. 13T/27/2016, zo dňa 29.02.2016, bolo potrebné na túto skutočnosť prihliadať ako na priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m) Trestného zákona. Žalovaného skutku sa pritom obaja obžalovaní mali dopustiť počas plynutia skúšobnej doby podmienienečného odsúdenia v trestnej veci tunajšieho súdu sp. zn. 13T/27/2016, ktorá v prípade obžalovanej T. B. plynula do 17.10.2017 a v prípade obžalovaného H. B. do 14.06.2017. Z vyššie uvedeného tak vyplýva, že u oboch obžalovaných nastala rovnováha poľahčujúcich, ako aj priťažujúcich okolností podľa § 38 ods. 2 Trestného zákona.

Za prečin ohrozovania mravnej výchovy mládeže podľa § 211 ods. 1 písm. b) a ods. 3 písm. a) Trestného zákona možno páchatelovi tohto trestného činu uložiť trest odňatia slobody v trvaní od 6 (šiestich) mesiacov do 5 (piatich) rokov, pričom takto určenú zákonnú výmeru trestu odňatia slobody nebolo v zmysle ustanovenia § 38 ods. 2 Trestného zákona potrebné nijakým spôsobom upravovať.

Súd pri určovaní konkrétneho druhu a výmery trestu prihliadol v prípade oboch týchto obžalovaných na totožné okolnosti ich rodinných pomerov, ale zároveň musel zohľadniť aj ich predchádzajúce protiprávne konania.

V prípade obžalovaného H. B. súd musel konkrétne prihliadať na to, že tento bol v minulosti už 17-krát priestupkovo postihnutý a zároveň, že bol už celkovo 3-krát súdne trestaný a to ako za majetkovú trestnú

činnosť, tak aj za totožný trestný čin ako v posudzovanom prípade. Obžalovaný trest povinnej práce v trvaní 300 hodín, ktorým bol naposledy súdne potrestaný rozsudkom tunajšieho súdu sp. zn. 1T/19/2017, zo dňa 08.08.2017, vykonal dňa 06.02.2018, čiže len nedávno pred samotným rozhodovaním súdu v tejto trestnej veci. V tejto súvislosti je však potrebné poukázať na to, že vykonaním takéhoto druhu trestu sa nezahladzuje aj samotná skutočnosť, že obžalovaný bol odsúdený za protiprávnu činnosť. Na druhej strane súd nemohol v prípade tohto obžalovaného nezohľadniť tú významnú okolnosť, že naďalej má vo svojej osobnej starostlivosti až štyri vlastné deti, väčšinou ešte maloleté, pričom vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní zabudol uviesť aj svojho syna mal. Q. B., nar. XX.XX.XXXX a do dočasnej náhradnej osobnej starostlivosti mu boli zverené aj tri maloleté deti jeho brata S. B. a to uznesením Okresného súdu Vranov nad Topľou č. k. 8P/48/2018-6, zo dňa 06.03.2018. Z vyššie uvedeného teda vyplýva, že obaja obžalovaní majú vo svojej osobnej starostlivosti celkovo až 7 detí vo veku od 11 rokov do 18 rokov, že väčšina z nich ešte naďalej navštevuje školské zariadenie a plnia si teda povinnú školskú dochádzku. Zároveň súd zo zabezpečenej správy Sociálnej poisťovne, aj keď tento obžalovaný pri svojej výpovedi v konaní pred súdom túto skutočnosť zamlčal, zistil, že tento obžalovaný je invalidný a je mu vyplácaný aj invalidný dôchodok. Z vyjadrenia oboch týchto obžalovaných takisto vyplýva, že o ich vlastné maloleté deti by sa v prípade nariadenia im nepodmienečného trestu odňatia slobody, ktorého uloženie by bolo v podstate nevyhnutné, vzhľadom na vyššie spomenuté spáchanie žalovaného skutku počas plynutia skúšobnej doby podmieneného odsúdenia, uloženého im trestným rozkazom tunajšieho súdu sp. zn. 13T/27/2016, zo dňa 29.02.2016, nemohla postarať žiadna iná blízka osoba a že s ohľadom aj na vek a predovšetkým počet týchto maloletých detí by ich prípadne umiestnenie do nejakého ústavného výchovného zariadenia neprispelo k ich ďalšiemu zdravému vývoju. Zohľadniac tak všetky tieto skutočnosti, súd dospel k záveru, že uloženie nepodmienečného trestu odňatia slobody tomuto obžalovanému, by bolo neprimerane prísne a to s ohľadom na okolnosti prípadu a predovšetkým na charakter posudzovanej trestnej činnosti a vzhľadom na to súd za vhodnejšie považoval uložiť tomuto obžalovanému iný alternatívny trest. Keďže tento obžalovaný je invalidný, súd dospel k názoru, že primeraným a vhodným by bol, s ohľadom na majetkové pomery tohto obžalovaného, peňažný trest. Vzhľadom na určenú výmeru tohto trestu v ustanovení § 56 ods. 1 Trestného zákona, súd dospel k záveru, že v možnostiach a v schopnostiach tohto obžalovaného by bolo uhradiť tento peňažný trest vo výške 300,00 EUR. Zároveň súd, prihliadajúc na majetkové a osobné pomery tohto obžalovanému, povolil mu splácať tento peňažný trest v mesačných splátkach po 25,00 EUR a to v lehote do jedného roka od nadobudnutia právoplatnosti tohto rozhodnutia. Zároveň pre prípad úmyselného zmarenia výkonu tohto druhu trestu mu uložil aj náhradný trest odňatia slobody v trvaní 6 mesiacov.

U obžalovanej T. B. zas súd prihliadol na tie okolnosti, že táto v minulosti nebola ani raz priestupkovo postihnutá a bola doposiaľ len jedenkrát trestne stíhaná za totožnú trestnú činnosť ako v posudzovanom prípade a to vyššie spomenutým trestným rozkazom Okresného súdu Vranov nad Topľou sp. zn. 13T/27/2016, zo dňa 29.02.2016, na podmienený trest odňatia slobody a vzhľadom na spáchanie tohto žalovaného skutku počas plynutia skúšobnej doby podmieneného odsúdenia, by v jej prípade takisto prichádzalo do úvahy uloženie jej nepodmienečného trestu odňatia slobody. Zohľadniac všetky už vyššie uvádzané skutočnosti a to, že táto obžalovaná sa stará o štyri vlastné deti, že spolu s manželom jej boli dočasne zverené do náhradnej osobnej starostlivosti aj tri maloleté deti jej švagra, pričom mal. L. B. už aj ukončil povinnú školskú dochádzku a školské zariadenie tak navštevuje celkovo 6 maloletých detí, o ktoré sa spolu s manželom starajú, pričom deti v ich opatere sú vo veku od 11 rokov do 18 rokov, pričom podľa názoru súdu nejde v jej prípade o výrazne kriminálne narušeného páchatela, súd dospel k záveru, že by nebolo vhodné uložiť tejto obžalovanej nepodmienečný trest odňatia slobody, ktorého ukladanie bolo v podstate nevyhnutné a že primeraným by bol nejaký alternatívny trest. Keďže táto obžalovaná nie je invalidná, ani netrpí závažnými zdravotnými problémami a s uložením trestu povinnej práce aj prejavila súhlas, súd považoval za vhodné tejto obžalovanej uložiť tento druh trestu. Za primeraný a adekvátny pritom súd považoval výmeru tohto trestu v hornej polovici trestnej sadzby a to konkrétne v trvaní 260 hodín. Takto uloženú výmeru tohto trestu považoval súd za zodpovedajúcu stupňu závažnosti konania tejto obžalovanej, jej zavineniu, jej osobe, ako aj možnostiam jej nápravy. Súd poznamenáva, že tento druh trestu je obžalovaná povinná vykonať počas doby jedného roka od jeho nariadenia a nenastúpenie na nariadený výkon tohto trestu, alebo jeho nevykonanie v určenom rozsahu, či nevedenie riadneho života počas tejto doby, odôvodňuje premenu tohto druhu trestu na nepodmienečný trest odňatia slobody a to tak, že za každé dve hodiny nevykonanej práce sa jej uloží jeden deň nepodmienečného trestu odňatia slobody.

Súd z týchto všetkých vyššie uvedených dôvodov preto dospel k záveru, že na nápravu oboch obžalovaných z hľadiska individuálnej, ako aj generálnej prevencie je postačujúce im obom uložiť iný, alternatívny trest a to v prípade obžalovaného H. B. v podobe peňažného trestu, keďže tento je invalidný a nespĺňa tak podmienky na uloženie trestu povinnej práce a u obžalovanej T. B. zas v podobe trestu povinnej práce a to obom vo výmerách vyššie uvedených. Vzhľadom na tú okolnosť, že mal. L. B. mal v čase rozhodovania tohto súdu už ukončenú povinnú školskú dochádzku, súd nepovažoval za potrebné obom obžalovaným zároveň ukladať povinnosť zabezpečovať riadnu dochádzku tohto ich syna do základnej školy.

Poškodený Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Vranov nad Topľou si nárok na náhradu škody neuplatnil, preto súd o tomto nároku ani nerozhodoval.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od jeho oznámenia na Okresnom súde vo Vranove nad Topľou. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku. Rozsudok môže odvolaním napadnúť prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokolvek výroku, obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, poškodený pre nesprávnosť výroku o náhrade škody, zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci. Súdom prijaté vyhlásenie obžalovaného, že je vinný, alebo že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe, je neodvolateľné a v tomto rozsahu nenapadnuteľné odvolaním, ani dovolaním, okrem dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku. Osoba oprávnená podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môže ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny, alebo že chýba. Po vyhlásení rozsudku sa môže oprávnená osoba odvolania výslovne vzdať.